

KiFiD

Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 45

d.d. 23 februari 2011

**(prof. mr. E.H. Hondius, voorzitter, mr. J.W.H. Offerhaus en
mr. J.Th. de Wit)**

Samenvatting

Verlenging rentevastperiode. In rekening te brengen boeterente. Niet is komen vast te staan dat Consument zich dusdanig heeft uitgelaten dat Aangeslotene op grond daarvan had moeten concluderen dat Consument voornemens was zijn relatie met haar te verbreken en hem mitsdien had moeten wijzen op boetebeding. Geen onredelijk bezwarend beding. Bepaling is duidelijk gebruikelijk en in economisch opzicht gerechtvaardigd en bedoeld ter compensatie van renteverlies dat geldverstrekker als gevolg van voortijdige aflossing lijdt. Commissie neemt mee dat een ieder die een lening afsluit met omvang als onderhavige zich van te voren vergewist. Geen schending zorgplicht.

I. Procedure

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken:

- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- de brief van de gemachtigde van Consument van 6 oktober 2009 inhoudende een omschrijving van de klacht;
- het ingevulde en door Consument ondertekende vragenformulier zoals ontvangen op 14 mei 2008;
- het verweer van Aangeslotene van 12 mei 2009;
- de repliek van Consument van 23 mei 2009;
- de dupliek van Aangeslotene van 8 juni 2009.

De Commissie heeft vastgesteld dat tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening niet tot oplossing van het geschil heeft geleid.

De Commissie heeft voorts vastgesteld dat beide partijen haar advies als bindend zullen aanvaarden.

De Commissie heeft partijen opgeroepen voor een mondelinge behandeling te Den Haag op vrijdag 12 november 2010. Aldaar zijn beide partijen verschenen.

2. Feiten

De Commissie gaat op grond van de niet of niet voldoende weersproken inhoud van de stukken uit het geding en uit hetgeen bij de mondelinge behandeling is gebleken, uit van het volgende.

KiFiD

Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Aangeslotene heeft op 13 februari 2003 ten behoeve van Consument een offerte uitgebracht voor een tweetal hypothecaire geldleningen. De eerste lening betrof een bedrag van € 2.200.000,- met een rentevaste periode van vijf jaar, eindigend op 31 maart 2008. De tweede lening betrof een bedrag van € 800.000,- met een 25-jarige x-rente. Genoemde offerte werd dezelfde dag door Consument aanvaard en ondertekend.

In bedoelde offerte is onder het kopje 'Vervroegde en/of extra aflossing' opgenomen: 'Conform bijgaande Algemene Voorwaarden voor Zakelijke Geldleningen van de (naam van Aangeslotene) organisatie 2001'.

In artikel 23 lid b respectievelijk 25 lid c van die voorwaarden is – voor zover hier van belang – vermeld, dat vervroegde aflossing altijd mogelijk is, maar dat de debiteur over het bedrag van elke vervroegde aflossing een vergoeding verschuldigd is van (ten minste) een procent (1%) over het vervroegd afgeloste bedrag.

In artikel 25 lid e aanhef en onder I is de bevoegdheid van de debiteur vermeld om zonder vergoeding de geldlening algeheel af te lossen aan het einde van de rentevastperiode, mits de debiteur zijn voornemen tot algehele vervroegde aflossing ten minste één week voor het einde van de rentevastperiode schriftelijk aan de bank mededeelt.

Met het oog op de einddatum van de rentevaste periode van de eerste lening heeft in maart 2008 een tweetal adviesgesprekken met Aangeslotene plaatsgevonden over een eventuele oversluiting van de lening. Aangeslotene heeft in dat kader op 11 maart 2008 een renteverlengingsvoorstel uitgebracht dat op 1 april 2008 diende in te gaan. Na een gesprek met Aangeslotene op 27 maart 2008 werd genoemd voorstel een dag later door Consument aanvaard waarna de lening werd omgezet naar een variabele, 3-maands x-rente. Consument heeft Aangeslotene begin april 2008 vervolgens bericht alsnog tot algehele aflossing van de totale lening over te willen gaan. Aangeslotene heeft Consument daarop te kennen gegeven in dat geval een vergoedingsrente van 1% over de hoofdsom in rekening te brengen. Waar Consument zich niet met dat standpunt kon verenigen heeft hij ter zake daarvan een klacht aan Aangeslotene voorgelegd. In oktober 2008 zijn beide leningen vervolgens alsnog volledig afgelost. Aangeslotene heeft daarbij geen vergoedingsrente in rekening gebracht.

3. Geschil

Consument vordert vergoeding van de door hem geleden schade welke door hem, inclusief de gemaakte kosten van rechtsbijstand, wordt begroot op een totaal bedrag van € 11.609,50.

- 3.1 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslagen.
- Aangeslotene heeft zijn zorgplicht geschonden door Consument niet te informeren omtrent de verlengingscondities van zijn hypothecaire geldlening.
  - Consument kan zich niet verenigen met het oordeel van de Ombudsman Financiële Dienstverlening dat Aangeslotene hem tijdens de besprekingen over de

KiFiD

Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

omzetting van zijn geldlening naar een zogenaamde x-lening niet had hoeven te informeren. Consument betwist dat hij, toen hij overstapte van een rentevast naar een flexibel product, aan de hand van de hem eerder toegezonden en voor hem niet te volgen algemene voorwaarden makkelijk had kunnen en moeten begrijpen onder welke omstandigheid hij de leningen aflossingsvrij had kunnen aflossen. Aangeslotene heeft nagelaten om in begrijpelijke taal met Consument te communiceren terwijl de algemene voorwaarden onredelijk bezwarend zijn.

- Aangeslotene kan zich niet onttrekken aan zijn informatieverplichting door de enkele verwijzing naar de algemene voorwaarden.

3.2 Aangeslotene heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren aangevoerd.

- Consument is wel degelijk door middel van de door haar uitgebrachte offerte en de daarop van toepassing zijnde algemene voorwaarden geïnformeerd over het feit dat aan vervroegde aflossing kosten zijn verbonden en op welke momenten en op welke manier de leningen zonder vergoeding konden worden afgelost.
- Er was voor Aangeslotene geen enkele aanleiding om Consument er tijdens het adviesgesprek van 27 maart 2008 op te attenderen dat Consument bij vervroegde aflossing van de lening een vergoeding aan Aangeslotene verschuldigd zou zijn. Aangeslotene mocht er immers in alle redelijkheid van uitgaan dat de lening zou worden verlengd omdat met Consument was afgesproken dat deze het verlengingsvoorstel ondertekend zou retourneren.
- Niet valt in te zien om welke redenen er sprake zou zijn van een onredelijk bezwarend beding in de zin van artikel 6.236 juncto artikel 6.237 BW. Consument heeft een en ander ook niet nader onderbouwd. Dat er sprake is van een groot bedrag aan vergoeding doet ook niet ter zake. Het bedrag van de lening was immers ook groot.

4. Ter zitting

Ter zitting hebben partijen hun standpunten nader toegelicht en verwoord. Consument heeft daarbij onder andere benadrukt dat in de adviesgesprekken van 11 en 27 maart door Aangeslotene zou zijn bevestigd dat het altijd mogelijk was om boetevrij volledig af te lossen na iedere rentevaste periode. Consument zou in het laatste gesprek ook te kennen hebben gegeven dat hij bij Aangeslotene wenste te vertrekken. Een en ander wordt nadrukkelijk door Aangeslotene betwist. Op basis van de gevoerde gesprekken mocht Aangeslotene erop vertrouwen Consument bij Aangeslotene wenste te blijven. Aangeslotene heeft daarbij benadrukt dat het door haar op 11 maart 2008 uitgebrachte verlengingsvoorstel ruim voor de daarvoor geldende termijn van veertien dagen aan Consument was uitgebracht.

KiFiD

Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

5. Beoordeling

- 5.1. Centraal staat naar het oordeel van de Commissie de vraag of Consument in de hier aan de orde zijnde adviesgesprekken al dan niet (nadrukkelijk) te kennen gegeven zou hebben dat hij bij Aangeslotene wenste te vertrekken en van Aangeslotene op grond van die mededeling verwacht had mogen worden dat zij Consument nog eens nadrukkelijk had gewezen op de tussen partijen overeengekomen boeterente van 1%. Deze vraag moet naar het oordeel van de Commissie in ontkennende zin worden beantwoord. Onvoldoende is aannemelijk geworden dat Consument zich in dusdanige bewoordingen heeft uitgelaten dat Aangeslotene op grond daarvan had moeten concluderen dat Consument voornemens was zijn relatie met Aangeslotene te verbreken.
- 5.2 Van een onredelijk bezwarend beding is naar het oordeel van de Commissie bovendien geen sprake. Nog daargelaten dat de hier aan de orde zijnde bepalingen zoals opgenomen onder de artikelen 23 en 25 van de tussen partijen overeengekomen algemene voorwaarden van onderhavige geldlening qua bewoordingen en strekking aan duidelijkheid niets te wensen overlaten, is de Commissie van oordeel dat hier niet alleen sprake is van een bepaald gebruikelijk maar ook in economisch opzicht gerechtvaardigd beding. Bij tussentijdse aflossing is een boeterente als de onderhavige immers bedoeld ter compensatie van eventueel renteverlies dat een geldverstrekker als gevolg van de voortijdige aflossing van de lening lijdt. Onderhavige hypothecaire lening wijkt hiervan in die zin niet af. Daarbij neemt de Commissie in haar afweging mee dat van een ieder die een lening afsluit met een omvang als de onderhavige verwacht mag worden dat deze zich van te voren vergewist van de (on-)mogelijkheden op dit punt. Niet gesteld kan worden dat Aangeslotene haar zorgplicht jegens Consument heeft geschonden.

6. Beslissing

De Commissie beslist, bij wijze van bindend advies, dat de vordering van Consument wordt afgewezen.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak.